

[A. M. Hansen.]

Forslag om, at Vordingborg Seminarium maatte blive overtaget af Staten; det er heller ikke noget nyt. Vejle Forskoleseminarium regner det ærede Medlem selvfølgelig ikke med, da hans Parti er gaaet med til Nedlæggelsen af det. Th. Langs Seminariums Nedlæggelse kan heller ikke kaldes noget nyt. Det har været drøftet her i Tinget Gang paa Gang lige fra første Færd, og Rektor Frøken Linderstrøm Lang fra Silkeborg mødte allerede i Udvalget den 16. Februar for at gøre, hvad hun kunde, for at forhindre en Nedlæggelse af dette Seminarium. Det er vel et Bevis paa, at det ikke er nogen ny Tanke, der i de allersidste Dage er opstaaet i Udvalget (*Hans Thyge Jacobsen*: Det er da et nyt Forslag for Folketinget, og det er det, der er Tale om). Det ærede Medlem siger, at det er et nyt Forslag for Folketinget. Det ærede Medlem er da vel bekendt med, at et Udvalg ofte stiller Ændringsforslag til et i Folketinget forelagt Forslag. Det er det, der er sket her.

Det eneste virkelig nye, der er kommet til under den sidste Del af Udvalgsarbejdet, er dette, at man giver Th. Langs Forskoleseminarium Tilladelse til at oprette Dobbeltklasser som en Erstatning for Nedlæggelsen af Lærerseminariet.

Det er endvidere sagt, at Det konservative Folkeparti ikke gaar med til Nedlæggelsen af Th. Langs Seminarium og til Nedlæggelsen af Jonstrup Seminarium. Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvad han da vil. Det ærede Medlem talte om en Løsning, der var langt smukkere og langt mere tiltalende end den foreslaaede. Ja, men det er jo kun Ord, Ord og ikke andet end Ord. Det ærede Medlem maa nævne positive Ting, som hans Parti vil komme med. Det ærede Medlem sagde, og deri vil jeg gerne give ham Ret, at han og hans Parti havde været forsigtige med at nævne Navne. Ja, det er rigtigt, for de har ikke mig bekendt nævnt et eneste Navn paa Seminarier, som der kunde være Tale om at stille Forslag om at nedlægge. (*J. Oskar Andersen*: Det er jo ganske urigtigt!). Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen siger, at det er ganske urigtigt. Jeg vil bede det ærede Medlem om at nævne, hvilke Forslag hans Parti er kommet med.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager vendte sig saa stærkt imod at tvangsnedlægge et Seminarium, men hvad var det saa, det ærede Medlem sagde omgaaende derefter: at han og hans Parti havde været villige til — i hvert Fald det ærede

Medlem var det, jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen var enig med ham deri — at nedlægge Blaagaard Seminarium? Ja, men kan man da nedlægge Blaagaard Seminarium ved Tvang, uden at man ogsaa begaar den Synd, det ærede Medlem pegede paa ved Nedlæggelsen af Th. Langs Seminarium? Jeg skal slet ikke benægte Berettigelsen af de smukke Ord, der i Dag har lydt herfra, og som staar i Betænkningen om Th. Langs Seminarium, men naar man staar i den Situation, at man skal nedlægge Seminarier, og der ikke har meldt sig nogen frivillig — vi føler, at det er nødvendigt, at der bliver Indskrænkning i Seminariernes Antal —, er det da ikke rimeligt, at man tager to Hensyn: det økonomiske, og det er det første, det er det, man har taget over for Jonstrup Seminarium, og det Hensyn at nedlægge dér, hvor Smerten bliver mindst følelig? Men ingen vil bestride, at naar Frøken Langs Seminarium i Stedet for Lærerseminariet faar et dobbeltklasset Forskoleseminarium, er det den lempeligste Form, hvorunder Seminarie-nedlægning kan finde Sted. Frøken Th. Langs Institut i Silkeborg har jo alle Skoleformer: Mellemskole, Realskole, Gymnasium, Forskolelærerindeuddannelse og endelig Lærerseminarium. Ser man paa dette, vil man forstaa, at her vil det være mindst føleligt, mindst smerteligt at give Afkald paa Seminarier, navnlig naar man som Erstatning faar Lov til at have dobbelte Klasser i Forskoleseminariet.

Jeg ved godt, at rent pædagogisk kan det være mindre tilfredsstillende, men jeg vil spørge: Vil det være bedre at fortsætte med dette Seminarium, og saa Resultatet blev, at det andet udmærkede Seminarium i Silkeborg, der ikke har andre Skoleformer at falde tilbage paa, skulde slides op i Konkurrencen med Th. Langs Seminarium? Det er i Virkeligheden Spørgsmaalet: Skal vi gribe til og skabe Ro i Seminariespørgsmaalet ved at gennemføre det Forslag, som nu ligger paa Rigsdagens Bord, eller skal vi blive ved at fortsætte Diskussionen derom Aar igennem til Skade for selve Privatseminarierne? Naar man stilles over for dette Spørgsmaal, er det ikke vanskeligt at tage det Standpunkt, at det maa klares nu, og derfor mener jeg at kunne gaa med til dette Forslag. Jeg kunde ogsaa udmærket godt tale følelsesbetonet, jeg kunde som gammel Jonstrupper godt sige, at jeg har Minder derfra, som gør, at det langtfra er med Glæde, jeg gaar med til denne Ordning. Men jeg føler, at naar man har Valget imellem at skulle fortsætte med